

listopadu 1930 za hodnotu nabývací, a úřad nebyl oprávněn na újmu poplatníka položit za základ zjištění přírůstku a vyměření dávky nižší nabývací cenu per 620.000 Kč. — — —

Č. 11.064.

Stavební právo (Čechy): Zemský úřad není oprávněn rušiti z moci dozorčí podmínky pravoplatného stavebního konsensu, ani tehdy, jde-li o podmínky, které ukládati přísluší úřadu živn. a nikoliv úřadu stavebnímu.

(Nález ze dne 13. února 1934 č. 2574.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 2749/23.

Věc: Městská obec M. (adv. Dr. Kar. Peters z Mar. Lázní) a Josef a Anna R. v M. (adv. Dr. Adolf Kunte z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o zřízení benzinové čerpací stanice.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Firma Bratři K. a spol. v Praze a Antonín N. sen., majitel hotelu »Emma« v M., požádali městský úřad v M. za stavební povolení k postavení benzinové čerpací stanice před hotelem »Emma«. — Při stavební komisi bylo zjištěno, že celé zařízení má sestávat ze železného tanku zazděného a zasypaného v šachtě, a ze stojanu. Zařízení je projektováno těsně u chodníku, ale přes to výhradně na soukromém pozemku. Zástupce města při komisi prohlásil, že podle dřívějších usnesení městského zastupitelstva není přípustno uvnitř města stavěti benzinové pumpy, sousedé pak Josef a Anna R. namítali, že projektovanou benzinovou stanicí na hlavní třídě bude ohrožena požární a osobní bezpečnost, což blíže odůvodňovali.

Výměrem z 2. května 1930 udělila městská rada v M. Antonínu N. povolení k postavení benzinové stanice ve dvoře podle předloženého plánu, uložila mu však mimo jiné splnění těchto podmínek: 1. Benzinová stanice smí býti postavena jen ve dvoře hotelu »Emma«, nikoliv tedy před domem vedle silně frekventovaného chodníku. Rušení provozu nesmí tím nastati. 5. Před započítím stavby budiž předložena stavebnímu úřadu situace dvora a okolí hotelu »Emma«, v níž přesně vyznačeno jest místo, kde má býti zřízena benzinová stanice.

Dne 18. dubna 1931 bylo komisionelně zjištěno, že projektovaná benzinová stanice je zřizována před domem při chodníku a vedle vjezdu, tedy na místě podle stavebního povolení zakázaném. Podle protokolu o tom sepsaného, jehož podepsání Antonín N. odepřel, bylo tomuto městským stavebním úřadem zakázáno další provádění stavby.

Přípisem z 18. dubna 1931 požádal městský úřad okresní úřad v M., aby exekučně vymohl uposlechnutí tohoto zákazu a dalším výměrem z 27. dubna 1931 vydal demoliční rozkaz ohledně prací proti konsensu prováděných.

Proti tomuto příkazu podal Antonín N. spolu s firmou Bratří K. a spol. odvolání k okr. úřadu, ve kterém bylo vytýkáno, že výměr měst. úřadu postrádá poučení o opravném prostředku, že čerpací stanice postavena byla na dvoře před domem na témž místě, jak podle schváleného plánu postavena býti měla, a že podmínce první stavebního povolení rozuměti jest tak, že čerpací stanice nesmí býti zřízena mimo dvůr před domem ležící. Poněvadž na tomto místě také živn. úřad čerpací stanici schválil, nebyl stav. úřad oprávněn odepřít stavební povolení z důvodů, které živn. úřad neuznal.

Okr. úřad výměrem ze 6. května 1931 zamítl odvolání to z těchto důvodů: Stav. povolení obce M. z 2. května 1930 bylo stavebníku podle doručanky doručeno dne 6. května 1930 s řádným poučením o opravných prostředcích, stavebník však v zákonné lhůtě odvolání nepodal, takže výměr tento nabyl právní moci. Pokud tedy stavebník stavěl mimo rámec shora uvedeného stavebního povolení, jednal protizákonně, což plně odůvodňuje zákrok stav. úřadu ve smyslu § 127 stav. řádu pro Čechy. K námitce stavebníka, že podle § 39 stav. řádu je stav. úřad vázán při živn. podnicích řídit se podmínkami sdělenými živn. úřadem, podotkl okr. úřad, že předpis ten týká se pouze podmínek čistě živn. povahy, nikoli však podmínek ryze stavebních, kde se jedná o umístění podniku. Ostatně tuto, jakož i ostatní námitky bylo nutno uplatňovati dříve, event. odvoláním, ježto nyní je napadený výměr již pravoplatným.

Proti tomuto výměru podali Antonín N. a firma Bratří K. a spol. odvolání k zem. úřadu; nař. rozhodnutím zrušil zem. úřad výměr stav. úřadu z 2. května 1930, kterým bylo Antonínu N. uděleno stavební povolení k zřízení uvedené benzinové stanice potud, pokud v podmínce 1. a 5. téhož výměru město vybočuje z mezí své působnosti, jakož i napadený výměr okr. úřadu v dotčených bodech výměr prvé stolice potvrzující jako zmatečný, a to v podstatě z toho důvodu, že umístění benzinové čerpací stanice se zřetelem na zájmy bezpečnostní a zájmy zdravotní spadá do kompetence živn. úřadů a nikoliv úřadů stavebních, jimž přísluší pouze řešení otázek rozhodných pro stavební provedení dotčené provozovny.

Proti tomuto rozhodnutí podali k nss stížnost jednak sousedé Josef a Anna R., jednak městská obec M.

St-lé vytýkají mimo jiné, že zem. úřad nebyl oprávněn zrušiti podmínky pravoplatného stav. povolení, proti nimž rekurs podán nebyl, a že se měl pouze zabývatí otázkou přípustnosti demoličního rozkazu. Dále namítají, že úřad svým rozhodnutím také překročil petit odvolání Antonína N., ježto tento nedomáhal se zrušení uvedených podmínek stav. konsensu a žal. úřad nebyl oprávněn, aby rozhodoval ultra petitum.

Nss uznal výtky tyto důvodnými.

Podle stav. řádu (§ 132 odst. 2 stav. ř. pro Čechy a § 5 org. zák. č. 125/1927 Sb.) je zemský úřad ve věcech stavebních pouze instancí odvolací, nikoliv instancí dozorčí, a může tedy jako odvolací stolice zrušiti pouze ty výměry nižších stolic stavebních, proti nimž včas bylo podáno odvolání.

Podle předložených správních spisů nepodaly zúčastněné strany proti podmínkám 1. a 5. stav. konsensu odvolání a také v rekursu proti demoličnímu rozkazu nedomáhaly se zrušení jejich, nýbrž právě naopak na těchto podmínkách zakládaly svoji obranu proti demoličnímu rozkazu, jsouce toho mínění, že podmínkami těmi bylo jim uděleno právo postavit benzinovou čerpací stanici před hotelem »Emma«, tedy právě na onom místě, kde samy čerpací stanici zříditi hodlaly.

Poněvadž zem. úřadu nepřísluší ve věcech stavebních nijaká moc dozorčí, která by jej opravňovala rušiti pravoplatná rozhodnutí nižších stolic ex officio (srv. Boh. A 2749/23), dlužno míti za to, že zem. úřad dopustil se nezákonnosti, když bez žádosti stran mimo pořad instanční zrušil svrchu uvedené dvě podmínky pravoplatného stav. konsensu.

Zem. úřad ovšem se domnívá, že byl oprávněn zrušiti dotčené podmínky jako zmatečné, poněvadž stav. úřad I. stolice uložil podmínky ty z důvodů veřejné bezpečnosti a k ochraně zájmů zdravotních, tedy z ohledů, jež u živn. provozoven přísluší hájiti nikoliv úřadům stavebním, nýbrž úřadům živn.

K tomu sluší poznamenati, že i kdyby pravda bylo, že stav. úřad I. stolice, ukládaje zmíněné podmínky, dal se vésti ohledy, jichž ochrana přísluší úřadům živn., nebylo by dotčené rozhodnutí jeho z toho důvodu zmatečným, nýbrž pouze nezákonným, a mohlo by proto nabýti právní moci a býti pak zdrojem nároků a závazků stran. Musila by tedy i tato nezákonnost býti vytýkána rekurssem proti stavebnímu povolení a zem. úřad jen v cestě rekursu proti stavebnímu povolení byl by oprávněn ji odstraniti.

Poněvadž zrušení svrchu uvedených podmínek stav. konsensu mimo pořad instanční odporuje zákonu, je nezákonným i výrok žal. úřadu, zrušující rozhodnutí okr. úřadu stran demoličního rozkazu, ježto tento výrok žal. úřadu opírá se o zrušení svrchu uvedených podmínek stav. konsensu, jež, jak dovedeno, je nezákonným.

Č. 11.065.

**Elektrisace. — Řízení správní: * Zákon č. 438/1919 Sb. nedává v řízení o prohlášení elektrického podniku za všeužitečný sou-
sedním soukromým (všeužitečným) podnikům elektrickým postavení
procesní strany.**

(Nález ze dne 14. února 1934 č. 7983/31.)

Prejudikatura: Opačně Boh. A 4325/25, 7833/ 29, 9256/31 (srov. Boh. A 4142/24, 5255/25, 6826/27).

Věc: Městská obec I. proti ministerstvu veřejných prací (odb. r. Jan Kreuzer) o soustavnou elektrisaci.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Středomoravské elektrárny v Přerově, jež byly výnosem min. prací ze 7. září 1920 podle § 4 zák. z 22. července 1919 č. 438 Sb.